

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: ش. حمید

دوم مارچ ۲۰۱۳

زنده یاد رفیق "سرمد" این شعر را به اولین جانباخته جنبش کمونیستی کشور زنده یاد "سیدال سخندان" تقدیم کرده است جا دارد که اعلامیه سازمان انقلابی افغانستان را که به خاطر نصب پوستر های این کمونیست شجاع در پوهنتون کابل و پولیتخنیک در سال ۱۳۸۸ نشر شده است، در اخیر این شعر بیاورم. ضمناً باید بگویم که سازمان انقلابی افغانستان در زمان کوتاه از بدو تشکیل تا حال، گام های فراخی را در تمام زمینه ها برداشته که باعث نیرومندی جنبش انقلابی و مارکسیستی کشور گردیده و شور انجوبازان شورشی را در آورده است.

ش. حمید

اشعار برگزیده زنده یاد "داوود سرمد"

(ده)

اهداء به «س. س.» (سیدال سخندان)

الا ای رهرو سر در کف خلق
که با خون شرافت جوش پاکت
ترا گویم که کوهستان پامیر
ترا گویم که رود مست آمو
ز چشم خشمگین همهره انت
به قلب فرد فرد انقلابی
تو با انگشت خون آلود مرگت
نوای کهنه دیگر بی اثر بود
چراغان میکند خونت وطن را
دل افسرده حالان زنده گردد

که از ما پیش ترک سر نمودی
ره پیکار ما را تر نمودی
سیه پوشید، یکسر در غم تو
زند سر را به سنگ از ماتم تو
زبان می کشد هر شعله تا اوج
شرنگ خشم و نفرت میزند موج
در اینجا فصل نور باز کردی
سرود دیگری را ساز کردی
که از هر قطره آن لاله روید
اگر آن لاله را باری ببوید

مپنداری که خونت گشت پامال   که هر تک قطره آن شعله خیز است
غروب اخترِ خونینِ عمرت   طلوع آفتابِ رستخیز است
تو میگفتی که من پروانه هستم   سراپا سوختی، آمد یقینم
مرا درسِ فداکاری تو دادی   برای تو درود آتشینم

خون سیدال سخندان، مشعل راه ماست!

در ۲۹ جوزای سال ۱۳۵۱ مردی از تبار زحمتکشان، انقلابی نترس و شاعر مبارز در صحن پوهنتون کابل به خون تپید و چشمانش را تا بیکران قله های آزادی برای ابد بست. خون سرخ او محصلان را در سوگ نشانده و شعله ئی ها را در پیکار برای از پا درآوردن ارتجاع مذهبی مصمم تر ساخت. درست در همین روز گلبدین جلاد سگ زنجیری امپریالیزم با تفنگچه اش سینه سبیر سیدال سخندان را نشانه گرفت و قلب مالامال از امید او به رهائی زحمتکشان را از تپیدن باز داشت. بدینگونه کاروان شهدای جنبش کمونیستی افغانستان با اهدای اولین فرزندش در این راه مشعلی افروخت که تا جاودان شعله ور خواهد ماند.

سیدال سخندان که از آوان کودکی طعم تلخ فقر و تنگدستی را چشیده بود، به محض پا گذاشتن به جوانی به زودی دریافت که برای از بین بردن استثمار، فقر، تهیدستی و ظلم راهی جز انقلاب وجود ندارد، لذا با آشنائی با مارکسیزم که در آن زمان در محافل روشنفکری ورد زبان شده بود، به سازمان جوانان مترقی پیوست و به سخنران آتشین و شاعر مبارز و انقلابی مبدل گشت. در چند شعری که از او به یادگار مانده، نفرت از فیودالان و سرمایه و دعوت از توده ها به قیام هویدا است.

سازمان انقلابی افغانستان در ۲۹ جوزای ۱۳۸۶ برای اولین بار در تاریخ جنبش کمونیستی افغانستان در حالی از سالگرد شهادت سیدال سخندان با نصب پوسترهایش در پوهنتون های کابل و پولی تخنیک تجلیل به عمل آورد که امپریالیست های گوناگون کشور ما را اشغال نموده و سگان زنجیری آنان به هیچ وجه اجازه نمی دهند در پوهنتون ها از چنین خون هائی تجلیل صورت گیرد. سازمان انقلابی افغانستان به خوبی می دانست که نصب پوسترهای سیدال سخندان خالی از ریسک نیست، اما دین بزرگی را که این انقلابی پاکباز بر گردن تمام مدافعان واقعی جنبش چپ دارد، در مقابل آن بسیار کوچک می نمود. نصب پوسترهای سیدال سخندان به شعله ئی هائی قوت قلب داد که فکر می کردند دیگر این جنبش از میان رفته و رهروی در داخل کشور ندارد که از خون سیدال ها تجلیل نماید، زیرا می دیدند که به اصطلاح مدافعان چپ، عکس او را هر سال در روز خاصی به درگاه یوناما می برند و از آن مرجع کثیف امپریالیستی دادخواهی می کنند تا قاتل او را به جزای اعمالش برسانند. این نابخشودنی ترین خیانت به خون نه تنها سیدال بلکه ده ها شهید انقلابی جنبش مارکسیستی کشور ماست که روزی این چپ مدالگیر باید پاسخ دهد. اینان حق دارند خاک پای یوناما را سرمه چشم سازند، ولی به هیچ صورت حق ندارند خود را مدافع جنبش چپ قلمداد کنند و با بردن عکس های شهداء به درگاه آن مرجع قاتل؛ حیثیت، شرف و عزت شعله ئی را با خاک یکی سازند و برای تمام جنبش چپ شرم ابدی کمائی کنند.

سازمان انقلابی افغانستان به خاطر گرامیداشت از شهدای جنبش کمونیستی افغانستان که خون های پاک شان را برای آبیاری نهال انقلاب هدیه کرده اند، پیشنهاد می کند که ۲۹ جوزا روز شهادت سیدال سخندان اولین شهید این جنبش به عنوان روز شهدای جنبش چپ افغانستان تجلیل گردد، زیرا او متعلق به هیچ یک از سازمان های شعله ئی نبود و تمام شعله ئی ها او را متعلق به این جریان می دانند و این می تواند وحدت نظر را در تجلیل از شهدای جنبش چپ در میان

سازمان های متعلق به شعله جاوید به میان آرد، چیزی که همین اکنون وجود ندارد و هر سازمان، روز خاصی را برای تجلیل از شهدای سازمان خود برگزیده است.
سازمان انقلابی افغانستان باور دارد که ارتجاع مذهبی و غیرمذهبی در دریائی از خون سیدال ها غرق خواهند شد و کشتی انقلاب به ساحل نجات پهلو خواهد زد.

مرگ بر امپریالیزم
در راه سوسیالیزم، به پیش

سازمان انقلابی افغانستان
۲۹ جوزای ۱۳۸۸